



Ноемврий.

Студень вѣтрець повѣва, рони
Листата сухи пожълтѣли,
И вредомъ гжсто ги настила;
Полята мрѣтви, запустѣли.

На клончета самѣтни голи
Не спира птичка сладкопойна,
Трѣвници, цвѣтя увѣхнали
Въ тжжната горичка усойна . . .

И всичко всждѣ глухо, нѣмо,
Въ дълбокѣ мрѣтвешки снѣ
почива,
А тебе трѣпки те побиватъ,
Жаль тежка ти сѣрдцето свива.

Люб. Бобевски.

